Χιλιάδες Ἀμερικανοὶ στρατιῶτες ναρκομανεῖς

ὑπηρετοῦν στὴ Δυτικὴ Γερμανία

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ

ΒΟΝΝΗ. Μὲ δάκρυα στὰ μάτια ὁ Τζὰκ ἕνας εἰκοσάχρονος δεκανέας ἀπὸ τὶς κεντροδυτικὲς Πολιτεῖες, δήλωσε πρόσφατα στὸν συνταγματάρχη Ἐντουαρντ Τζέφερ, τὸν ἐπικεφαλῆς τοῦ νευρολογικοῦ τμήματος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου στὸ Λάνταστουλ:

«Παίρνω ἡρωΐνη. Τά νεῦρα μου σμπαράλιασαν. Γυρίζω στὴν πατρίδα μου σὲ τρεῖς μῆνες. Δὲν θέλω νὰ μὲ δοῦν σ' αὐτὸ τὸ χάλι οἱ δικοί μου».

Συνηθισμένος σὲ ἀνάλογες ἀξιοθρήνητες περιπτώσεις ὁ Τζέφερ τὸν ἔστειλε στὸ νοσοκομεῖο γιὰ θεραπεία. Ἂν ὅλα πάνε καλά, ὁ νεαρὸς στρατιώτης θ' ἀπαλλαγεῖ ἀπ' τὸ ὀλέθριο πάθος του πρὶν συμπληρώσει τὶς στρατιωτικές του ὑποχρεώσεις καὶ ἐπιστρέψει στοὺς γονεῖς του.

Ἄλλοι συνάδελφοί του, ποὺ ὑπηρετοῦν στὴ Δυτικὴ Γερμανία, δὲν στάθηκαν τὸ ἴδιο τυχεροί. Σύμφωνα μὲ τὶς πιὸ συντηρητικὲς ἐκτιμήσεις, χιλιάδες εἶναι οἱ Ἀμερικάνοι στρατιῶτες ποὺ ὑπηρετοῦν σ' αὐτὴ τὴ χώρα καὶ ἔχουν ἐθιστεῖ στὴ χρήση ἰσχυρῶν ναρκωτικῶν.

Οἱ περισσότεροι δὲν ζήτησαν νὰ ὑποβληθοῦν σὲ ἀποτοξίνωση καὶ στὴ διάρκεια αὐτοῦ τοῦ χρόνου, 18 πέθαναν ἀπὸ ὑπερβολικὴ δόση ἡρωΐνης.

Κατὰ τὶς ἐκτιμήσεις μιᾶς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κογκρέσσου, πάνω ἀπὸ 16.000 ἄτομα σὲ ἕνα σύνολο 250.000 στρατιωτῶν, ποὺ ὑπηρετοῦν στὴ Δυτικὴ Γερμανία εἶναι ἐκτὸς μάχης ἐξ αἰτίας τῆς χρήσεως ναρκωτικῶν. Παρουσιάζοντας τὴν ἔκθεση τῆς ἐπιτροπῆς στὸν πρόεδρο Κάρτερ, ὁ Δημοκρατικὸς Βουλευτὴς Λέστερ Γοὺλ δήλωσε πὼς ἡ κατάσταση καθημερινὰ ἐπιδεινώνεται.

Ἡ Δυτικὴ Γερμανία προσφέρεται ἰδιαίτερα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν. Κι' αὐτὸ γιὰ δύο λόγους. Πρῶτον γιατὶ συνορεύει μὲ ὀκτὼ χώρες. Δεύτερον γιατὶ προσφέρει ἐργασία σὲ χιλιάδες ξένους ἐργάτες. Μὲ ἐλάχιστη προσπάθεια, συνεπῶς, οἱ νεαροὶ Ἀμερικάνοι μποροῦν νὰ βροῦν Τούρκους ἢ Γερμανοὺς λαθρέμπορους μὲ γεμάτες τὶς τσέπες ἀπὸ ναρκωτικὰ καὶ πρόθυμους νὰ τὰ πουλήσουν.

«Παρατηρεῖται ἕνας μοναδικὸς συνδυασμὸς εὔκολης προμήθειας, φτηνῆς τιμῆς τῶν ναρκωτικῶν, καὶ ψυχικῆς ἐξαθλιώσεως τῶν στρατιωτῶν» δήλωσε ὁ Δημοκρατικὸς Βουλευτὴς Γκλὲν Ἴνγκλις, μέλος τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀξιωματοῦχοι τῶν Ἀμερικανικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ὡστόσο, ἰσχυρίζονται πὼς ἡ Ἐπιτροπὴ δραματοποιεῖ ὑπερβολικὰ τὴν κατάσταση.

«Τὰ ναρκωτικὰ» δήλωσε ὁ στρατηγὸς Σπένσερ Ρέϊντ, ἐπικεφαλῆς τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος, τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν ΗΠΑ στὴν Εὐρώπη, «δὲν ἐπηρεάζουν τὴ μαχητικὴ ἑτοιμότητα, τῶν ἀντρῶν μας τόσο πολύ, ὅσο ἡ γρίπη λ.χ. ἢ τὰ διάφορα ἀτυχήματα»:

Παράλληλα, ἀξιωματοῦχοι τοῦ Πενταγώνου, διατείνονται πὼς μόνο 15.000 ἄτομα ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν στρατευμένων ποὺ ὑπηρετοῦν στὴ Δυτ. Γερμανία κάνουν χρήση ἰσχυρῶν ναρκωτικῶν. Κι' ἐκφράζουν τὴν ἱκανοποίησή τους, γιατὶ ἡ διάδοση τῶν ναρκωτικῶν στὸ στράτευμα περιορίστηκε ἀπὸ τὸ '74.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ οἱ εἰδικοὶ στὰ θέματα ναρκωτικῶν παρατηροῦν ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στρατοῦ δὲν ἔχουν συλλάβει ἀκόμη τὶς διαστάσεις τοῦ προβλήματος. Ὅμως τὸ θέμα ποὺ ἀνησυχεῖ κυρίως, τὸν Ἴνγκλις καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι πὼς ἕνας «μαστουρωμένος» στρατιώτης μπορεῖ νὰ προκαλέσει συμφορὲς ἀνυπολόγιστες λόγω τῶν ἐξαιρετικὰ περίπλοκων μηχανημάτων ποὺ χειρίζεται.

Καὶ παρατήρησε μὲ ἀνησυχία πὼς ἔχει τὴν ἐντύπωση ὅτι «ὁ κόσμος δὲν ἔχει τὴν παραμικρὴ διάθεση νὰ ἀνέχεται τοξικομανεῖς στρατιῶτες ποὺ σουλατσάρουν σὲ μέρη ὅπου ὑπάρχουν πυρηνικὲς ἐγκαταστάσεις».

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ προβλήματος ἡ Ἐπιτροπὴ πρότεινε τὴν ἄμεση λήψη διαφόρων μέτρων. Συγκεκριμένα, νὰ γίνεται λεπτομερὴς ἀναφορὰ καὶ στατιστικὴ παρακολούθηση τοῦ φαινομένου στὶς ἀμερικανικὲς βάσεις τῆς Δυτ. Γερμανίας. Ἢ νὰ ἐπιβληθεῖ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀνάλυση τῶν οὔρων ὅλων τῶν στρατευμένων, γιὰ τὴν ἐντόπιση τῶν ναρκομανῶν.

Κανεὶς ὅμως δὲν αἰσιοδοξεῖ ὅτι παρόμοια μέτρα μπορεῖ νὰ ἔχουν οὐσιαστικὰ ἀποτελέσματα ὅσον καιρὸ τὰ ναρκωτικὰ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἕνα τεράστιο κοινωνικὸ πρόβλημα. Κι' ὅσο διάστημα οἱ νέοι ἐκτίθενται αὐτόβουλα στὴν καταστροφικὴ σαγήνη τους.

ΛΕΥΚΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΝΕΓΡΩΝ

Οἱ φυλετικὲς διαμάχες

σὲ ὄξυνση στὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες

Δύσκολη ἡ ἔνταξη τῶν μαύρων στὴν ἀμερικανικὴ κοινωνία

ΕΙΝΑΙ ΣΥΧΝΑ ΤΑ ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Στὶς ΗΠΑ αὐξάνονται τὸ τελευταῖο διάστημα τὰ φυλετικὰ ἐπεισόδια ἀνάμεσα στοὺς λευκοὺς καὶ στοὺς μαύρους, ἐνῶ οἱ φιλελεύθεροι λευκοὶ ποὺ συμμετεῖχαν στὴν δεκαετία τοῦ 1960 στὸ κίνημα γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτη, ἀποσύρονται καὶ τὸ ἐγκαταλείπουν.

Ὁ Ἄρτουρ Μίλλερ 35 χρονῶν ἕνας μαῦρος ἔμπορος, θεωρούνταν στὴ γειτονιὰ του ὑποδειγματικὸς πολίτης. Εἶχε ἱδρύσει ἕνα μαζικὸ σωματεῖο στὴν περιοχὴ τῆς κατοικίας του καὶ συμμετεῖχε δραστήρια σὲ πολλὲς ἐπιτροπὲς ποὺ προσπαθοῦν ν' ἀντιμετωπίσουν τὰ προβλήματα τῆς συνοικίας Κράουν Χάϊτς τοῦ Μπρούκλιν τῆς Νέας Ὑόρκης. Μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς τοῦ τμήματος τῆς γειτονιᾶς του διατηροῦσε ἄριστες σχέσεις. Κι' ὅμως στὶς 14 Ἰουνίου τὸν δολοφόνησαν λευκοὶ ἀστυνομικοὶ μὲ τὰ γκλόμπς τους, γιατὶ προσπάθησε νὰ μεσολαβήσει ἀνάμεσα στὸν ἀδελφό του καὶ τὴν ἀστυνομία, γιὰ κάποιο ἀσήμαντο χρηματικὸ πρόστιμο.

Δυὸ μέρες ἀργότερα, ὀρθόδοξοι Ἑβραῖοι τῆς ἴδιας συνοικίας ἐδειραν καὶ τραυμάτισαν βαριὰ ἕνα δεκαεξάχρονο μαῦρο ἀγόρι, ποὺ βρίσκεται ἀκόμη σὲ κωματώδη κατάσταση.

Μιὰ ἑβδομάδα ἀργότερα, στὴν ἴδια πάντοτε συνοικία, ἕνας λευκὸς ἀστυνομικὸς χτύπησε καὶ τραυμάτισε βαριὰ ἕναν ἄλλο μαῦρο ἔμπορο, πάλι γιὰ κάποιο χρηματικὸ πρόστιμο.

Στὸ Κράουν Χάϊτς ζοῦν 105.000 μαῦροι καὶ 35.000 ὀρθόδοξοι Ἑβραῖοι, ποὺ ἀνήκουν σὲ μιὰ φανατικὴ θρησκευτικὴ αἵρεση, σὲ μιὰ συνύπαρξη μὲ συνεχεῖς ἐντάσεις, μὲ αἱματηρὰ ἐπεισόδια τραυματίες καὶ νεκρούς. Σπάνια, ὅμως, οἱ σχέσεις τους ἦταν τόσο τεταμένες ὅσο τὶς τελευταῖες ἑβδομάδες.

Ἡ κατάσταση εἶναι τόσο ἐπικίνδυνη, ὥστε ὁ δήμαρχος τῆς Νέας Ὑόρκης συγκρότησε μιὰ ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ ἐρευνήσει «τὶς φυλετικὲς θρησκευτικὲς καὶ ἐθνικὲς ἐντάσεις στὴν πόλη».

Οἱ ἐντάσεις αὐτὲς δὲν περιορίζονται στὴ Νέα Ὑόρκη. Παρόμοια κατάσταση ἐπικρατεῖ στὶς πόλεις τοῦ Μισισσιπῆ Τουπέλο καὶ Χόλλυ Σπρίνγκς, ὅπου στὰ ἐπεισόδια καὶ στὶς προκλήσεις, ἐναντίον τῶν μαύρων πρωτοστατεῖ ἡ ρατσιστικὴ ὀργάνωση Κοὺ Κλοὺξ Κλάν.

Στὸ Σικάγο ἐξερράγη πρὶν λίγες μέρες μιὰ βόμβα στὸ γκαράζ μιᾶς οἰκογένειας μαύρων ποὺ τόλμησε νὰ κατοικήσει σὲ μιὰ ἀστικὴ συνοικία λευκῶν, ἐνῶ στὴν Καλιφόρνια ἔριξαν οἱ μαῦροι βόμβες γιὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν ἐναντίον τῶν λευκῶν ποὺ ἀγοράζουν σπίτια στὶς συνοικίες ποὺ ζοῦν νέγροι.

Ἂν συγκρίνουμε τὰ μεμονωμένα αὐτὰ ἐπεισόδια μὲ τὶς φοβερὲς φυλετικὲς συγκρούσεις τῆς δεκαετίας τοῦ 1960, δὲν μποροῦμε βέβαια, νὰ καταλήξουμε στὸ συμπέρασμα πὼς ἡ κατάσταση εἶναι ἐκρηκτική. Γεγονὸς ὅμως, εἶναι, πὼς ὄχι μόνο δὲν πραγματοποιήθηκε ἡ ἐνσωμάτωση τῆς μειονότητας τῶν μαύρων στὴν ἀμερικανικὴ κοινωνία, ἀλλὰ πὼς οἱ ἐξελίξεις ὁδηγοῦν πρὸς τὴν ἀντίθετη ἀκριβῶς κατεύθυνση.

ΔΥΟ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1968 μιὰ ἐπιτροπή, ποὺ εἶχε συγκροτηθεῖ ἀπὸ τὸν τότε πρόεδρο Τζόνσον γιὰ νὰ ἐξετάσει τὰ φυλετικὰ προβλήματα τῆς χώρας, εἶχε καταλήξει στὸ συμπέρασμα «πὼς τὸ ἔθνος κινεῖτοι στὴν κατεύθυνση τῆς δημιουργίας δύο κοινωνιῶν, μιᾶς λευκῆς καὶ μιᾶς μαύρης, ποὺ θὰ ζοῦν χωριστὰ καὶ θὰ εἶναι ἄνισες».

Σήμερα, δέκα χρόνια ἀργότερα οἱ «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» σὲ μιὰ σειρὰ ἄρθρων γιὰ τὸ ἴδιο πρόβλημα, διαπιστώνουν, ὅτι, «ἡ διαίρεση τῶν Ἀμερικανῶν σὲ λευκοὺς καὶ μαύρους, διατηρεῖται, καὶ οἱ προοπτικὲς τῆς ὑπερνίκησής της εἶναι χειρότερες ἀπ' ὅ,τι στὸ παρελθόν».

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ κινήματος γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτη ἐξανεμίστηκε, ἐνῶ οἱ περιορισμένες ἐπιτυχίες του συναντοῦν τώρα τὴν ἀντίδραση καὶ τὶς προκαταλήψεις τῶν λευκῶν ποὺ ἀνήκουν στὰ μεσαῖα στρώματα, αὐτῶν ἀκριβῶς ποὺ εἶχαν ὑποστηρίξει στὴ δεκαετία τοῦ 1960 τὰ αἰτήματα τῶν μαύρων.

Ἡ ὑπόθεση τοῦ λευκοῦ Ἄλλαν Μπέϊκ, ποὺ ἔκλεισε μὲ ἀπόφαση τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῶν ΗΠΑ, ἀπεικονίζει τὴ συστηματικὴ ἀντίδραση τῶν λευκῶν ἀπέναντι σ' αὐτὸ ποὺ ἀποκαλοῦν «παράνομη προνομιακὴ μεταχείριση τῶν μαύρων».

Ο ΑΛΛΑΝ ΜΠΕΪΚ

Ὁ Ἄλλαν Μπέϊκ, σήμερα 38 χρονῶν, εἶχε δώσει πρὶν πέντε χρόνια, δυὸ φορὲς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις στὴν ἰατρικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλιφόρνιας κι' ἀπότυχε, παρ' ὅλο ποὺ εἶχε συγκεντρώσει περισσότερες μονάδες ἀπὸ πολλοὺς μαύρους ὑποψηφίους ποὺ ἔγιναν δεκτοὶ στὸ Πανεπιστήμιο. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι τὸ πανεπιστήμιο προσφέρει 16 ἀπὸ τὶς 100 θέσεις τῆς ἰατρικῆς σὲ φοιτητὲς ποὺ ἀνήκουν σὲ μειονότητες, οἱ ὁποῖοι χρειάζονται λιγότερες μονάδες γιὰ νὰ εἰσαχθοῦν. Ὁ Μπέϊκ κατέφυγε στὰ δικαστήρια μὲ τὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι ἔγινε διάκριση σὲ βάρος του λόγω τοῦ λευκοῦ του χρώματος, τὰ δικαστήρια τὸν δικαίωσαν καὶ τὸ πανεπιστήμιο ὑποχρεώθηκε νὰ τὸν ἐγγράψει.

Σημαντικὴ εἶναι ἡ ἀπόφαση τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου στὸ σημεῖο ποὺ θεωρεῖ ἀντισυνταγματικὴ τὴ διάταξη τοῦ πανεπιστημίου ποὺ προσφέρει ὡρισμένες θέσεις σὲ φοιτητὲς ποὺ ἀνήκουν σὲ μειονότητες, μὲ μοναδικὸ κριτήριο τὸ φυλετικὸ γνώρισμα. Στὴν ἴδια ἀπόφαση ὅμως, τονίζεται συγχρόνως, ὅτι, δὲν θεωροῦνται ἀντισυνταγματικὰ τὰ προγράμματα ποὺ ἐκπονοῦνται γιὰ τὴν πνευματικὴ ἀνάπτυξη καὶ τὴν πρόοδο τῶν νέων ποὺ ἀνήκουν στὶς μειονότητες.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ καὶ σὰν νίκη τοῦ κινήματος γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτη, ἀλλὰ παράλληλα μπορεῖ νὰ ἐνισχύσει τὴν τάση τῶν λευκῶν νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ ν' ἀναιρέσουν μὲ νομικὰ μέσα, ὡρισμένα, μέτρα ποὺ καθιερώθηκαν γιὰ νὰ μειώσουν τὴν ἀνισότητα ἀνάμεσα στοὺς λευκοὺς καὶ στοὺς μαύρους.

Ἀλλὰ καὶ σ' ἄλλους τομεῖς αἰσθάνονται οἱ μαῦροι νὰ βρίσκονται σὲ διωγμὸ καὶ νὰ ὑφίστανται τὶς προκαταλήψεις τῶν λευκῶν συμπατριωτῶν τους. Οἱ «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» γράφουν, πὼς ἡ πρόσφατη ἀντίδραση τῶν λευκῶν ἐναντίον τῆς φορολογίας εἶχε «ἕνα σαφῆ ρατσιστικὸ πυρήνα».

ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΕ ΣΗΜΑΣΙΑ

Στὶς ἀρχὲς τοῦ Ἰουνίου οἱ κάτοικοι τῆς Καλιφόρνιας ἀποφάσισαν μὲ δημοψήφισμα τὴ μείωση τοῦ φόρου ἀκινήτων κατὰ 60%. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ψήφισαν ὑπὲρ τῆς μείωσης τῆς φορολογίας πιστεύουν, σύμφωνα μὲ σφυγμομετρήσεις ποὺ ἔγιναν, πὼς ἔτσι θὰ ὑποχρεώσουν τὸ κράτος νὰ μειώσει τὶς κοινωνικὲς παροχές, ποὺ δίνονται κυρίως στοὺς μαύρους.

Τὸ γεγονὸς πὼς τὸ δημοψήφισμα εἶχε στόχο τοὺς μαύρους, καταγγέλθηκε ἀπὸ πολλοὺς συνέδρους σὲ μιὰ πρόσφατη σύσκεψη στὴν ὁποία συμμετεῖχαν 50 δήμαρχοι ἀμερικανικῶν πόλεων. Στὴ σύσκεψη αὐτή, ποὺ πῆραν μέρος καὶ πολλοὶ μαῦροι δήμαρχοι, διαπιστώθηκε πὼς τὸ κίνημα γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτη εἶχε εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα γιὰ ἕνα σημαντικὸ ἀριθμὸ μαύρων ἀμερικανῶν ποὺ βελτίωσαν τὶς συνθῆκες ζωῆς τους, κατόρθωσαν ν' ἀνελθοῦν κοινωνικὰ στὰ μεσαῖα στρώματα καὶ ἀπόκτησαν προσβάσεις σὲ πολιτικὰ ἀξιώματα.

Στὴ σύσκεψη ὅμως διαπιστώθηκε μὲ σαφήνεια, ἡ ἄθλια κατάσταση τῆς πλειοψηφίας, τῶν μαύρων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ οἰκονομικὴ τους κατάσταση βελτιώθηκε κάπως, τὸ εἰσόδημα ὅμως μιᾶς μαύρης οἰκογένειας, δὲν ξεπερνᾶ τὸ 60% τοῦ εἰσοδήματος μιᾶς λευκῆς.

Ἡ ἀνεργία ἀνάμεσα στοὺς μαύρους, ποὺ φτάνει τὸ 13%, εἶναι διπλάσια ἀπ' ὅτι στοὺς λευκούς, ἐνῶ τὸ 40% τῶν νεαρῶν μαύρων εἶναι ἄνεργοι, χωρὶς προοπτικὴ νὰ ἐξασφαλίσουν κάποια ἀπασχόληση.

Στὰ δημόσια σχολεῖα ἡ κατάσταση ἔχει ἐπιδεινωθεῖ. Ἰδιαίτερα τὰ σχολεῖα τῶν πόλεων τοῦ Βορρᾶ εἶναι φυλετικὰ χωρισμένα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά. Τὰ 2)3 τῶν μαθητῶν τῆς Νέας Ὑόρκης εἶναι μαῦροι, γιατὶ οἱ λευκοὶ ἐγκαταλείπουν τὴ πόλη καὶ ἐγκαθίστανται στὰ προάστιά της, ἐνῶ στὴν Οὐάσιγκτων τὸ ποσοστὸ τῶν λευκῶν μαθητῶν δὲν ξεπερνᾶ τὸ 3%.

Παρόμοια τραγικὲς εἶναι οἱ συνθῆκες κατοικίας τῶν μαύρων. Πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια ἡ συνοικία Σάουθ Μπόνξ τῆς Νέας Ὑόρκης ἀντιμετώπιζε προβλήματα. Σήμερα ἔχει μεταβληθεῖ σὲ ἐρείπια. Ὁ Ἱερέας Ρόμπερτ Τσάμπαν, δήλωσε πρόσφατα γιὰ τὸ Μπρούκλιν: «Ἡ κατάσταση εἶναι χειρότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, ὅλες οἱ μεγάλες ἐλπίδες τοῦ κινήματος τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 ἐξανεμίστηκαν», ἐνῶ ἡ ὀργάνωση «ΝΑΤΙΑΝΑΛ ΟΥΡΜΠΑΝ ΛΕΑΓΚΟΥΕ» κατέληξε στὴν διαπίστωση πὼς οἱ μαῦροι τῶν ΗΠΑ «ἀποτελοῦν ὁριστικὰ τὴ κατώτατη κοινωνικὴ τάξη τῆς χώρας».

Γιὰ ὀρκετοὺς μαύρους ὅμως ἐκπληρώθηκαν οἱ προσδοκίες ποὺ γέννησε τὸ κίνημα τῆς δεκαετίας τοῦ 1960. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὸ ἐπιδείνωσε τὴ θέση ἐκείνων ποὺ ἔμειναν στὰ γκέτο. Γιατὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἀνήκουν κοινωνικὰ στὰ μεσαῖα στρώματα ἔπαψαν νὰ ταυτίζονται μὲ τὰ αἰτήματα τῶν μαύρων. Τὸ κίνημα ἀπώλεσε τὴν ἡγεσία του, ποὺ ὡς τώρα δὲν ἦτο τόσο διασπασμένο καὶ ἀποπροσανατολισμένο.

Ἀκόμα περισσότερο ἀρνητικὸ βαραίνει τὸ γεγονὸς ὅτι, τὸ κίνημα τῶν μαύρων ἐγκαταλείφθηκε ἀπὸ πολλοὺς φιλελεύθερους λευκούς. Οἱ λευκοὶ αὐτοὶ ἵδρυσαν τὸ Βορρᾶ ὀργάνωναν διαδηλώσεις στὴν Ἀτλάντα ὑπὲρ τῆς ἐνσωμάτωσης καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν μαύρων στὶς μακρινὲς πόλεις τοῦ Νότου. Τώρα ὅμως ὁ πατέρας ποὺ μπορεῖ νὰ συμβεῖ, νὰ μὴν ἀναζητήσει τὸ παιδί τους σὲ κάποιο πανεπιστήμιο, ἐπειδὴ προτιμᾶται ἕνας μαῦρος φοιτητής, στρέφει τὶς διαμαρτυρίες τους ἐναντίον τῆς «ἀντίθετης προνομιακῆς μεταχείρισης». Τὶς συνέπειες τῆς ἀλλαγῆς τῆς στάσης τῶν λευκῶν, τὶς χαρακτήρισε ἐπιγραμματικὰ ὁ Ρόμπερτ Βίλκινς, ἕνας παλαίμαχος τοῦ κινήματος κατὰ τῶν φυλετικῶν διακρίσεων:

«Ἡ στάση τῶν λευκῶν ἔχει ἀποφασιστικὴ σημασία γιὰ τὴ κατάσταση τῶν μαύρων. Καὶ ἡ στάση τους ἄλλαξε, πρὸς τὸ χειρότερο».

ΣΤΙΣ ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

Ἀνήλικοι ἐγκληματίες

καὶ συμμορίες ἀπὸ παιδιά

ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΗΛΙΚΙΑΣ 13 ΕΤΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Στὸ Ἄνω Μανχάτταν, ἕνα παιδὶ 13 ἐτῶν, πυροβόλησε καὶ σκότωσε ἕνα σπουδαστή, ἐπειδὴ — ὅπως ἰσχυρίζεται ὁ μικρὸς δολοφόνος — τὸν κορόϊδευε. Στὸ Σέντραλ Πάρκ, ὁ πρώην παγκόσμιος πρωταθλητὴς τοῦ καλλιτεχνικοῦ πατινάζ Ντὶκ Μπάτονς, δέχτηκε ἐπίθεση συμμορίας παιδιῶν ποὺ τοῦ ἄνοιξαν τὸ κεφάλι, μὲ ἕνα ξύλο. Στὸ Μπρούκλιν, δύο μεσόκοποι ἀλκοολικοὶ βρέθηκαν.... κομματιασμένοι καὶ ἕνα σημείωμα, πάνω στὸ κεφάλι τοῦ ἑνὸς ἔγραφε: «Οἱ δύο πάνε. Μᾶς μένουν ἐννέα».

Εἶναι τρία μόνο, παραδείγματα ἀπὸ μιὰ σειρὰ ἐπιθέσεων, ἀπὸ τὶς ὁποῖες μέσα σὲ μιὰ ἑβδομάδα 12 ἄτομα ἔχασαν τὴ ζωή τους στὴ Νέα Ὑόρκη, ἀπὸ τὰ χέρια ἀνηλίκων. Οἱ περισσότερες ἐπιθέσεις ἔγιναν τὴ νύχτα καὶ οἱ μικροὶ δολοφόνοι χάθηκαν μέσα στὸ σκοτάδι.

Ὁ κυβερνήτης τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης Χιοὺ Κάρεϋ, ἄρπαξε τὴν εὐκαιρία τῆς αὐξήσεως, τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητας, γιὰ νὰ προτείνει ἕνα νέο νόμο, μὲ τὸν ὁποῖο οἱ ἀνήλικοι δολοφόνοι θὰ εἶναι δυνατὸ νὰ καταδικάζονται σὲ ἰσόβια.

Σήμερα, ἡ μεγαλύτερη ποινὴ ποὺ μπορεῖ νὰ τοὺς ἐπιβληθεῖ εἶναι φυλάκιση 18 μηνῶν.

Κατὰ τὴν προεκλογικὴ του ἐκστρατεία γιὰ τὴν ἐπανεκλογὴ του ὁ Κάρεϋ στέλεχος τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος, προσπαθεῖ ἔτσι νὰ ξανακερδίσει τὸ ἔδαφος ποὺ ἔχασε, ὅταν πρὶν ἀπὸ λίνες μέρες, πρόβαλε τὸ «βέτο» του κατὰ νομοσχεδίου γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου στὴν Πολιτεία τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἀπὸ τὴ σειρὰ αὐτὴ τῶν ἐπιθέσεων, ὁ μόνος ποὺ ἔχει συλληφθεῖ καὶ κρατεῖται ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, εἶναι ἕνα παιδὶ 13 ἐτῶν, ποὺ κατηγορεῖται ὅτι, μὲ ἕνα πιστόλι ποὺ εἶχε κατασκευάσει μόνος του (!) ἀπὸ κομμάτια παλιῶν ποδηλάτων, «ἐξ ἐπαφῆς καὶ «ἐν ψυχρῷ» τίναξε τὰ μυαλὰ στὸν ἀέρα ἑνὸς ἄλλου παιδιοῦ, ἡλικίας 15 χρονῶν.

Ὅπως ἀνακοινώθηκε ἀπὸ τὶς ἀρχές, ὁ νεαρὸς δολοφόνος, μαζὶ μ' ἕνα φίλο του, σταμάτησαν τὸ θύμα τους, ποὺ περπατοῦσε κοντὰ στὸ Πανεπιστήμιο Κολούμπια, μὲ μιὰ κοπέλλα, καὶ χωρὶς κανένα λόγο τὸν ρώτησαν:

—Γιατὶ γελᾶτε;

Τὸ θύμα κι' ἡ κοπέλλα δὲν γελοῦσαν τὴ στιγμὴ ἐκείνη. Τοῦ ἀπάντησαν: «Δὲν γελᾶμε» κι' αὐτὸς τοὺς εἶπε: «Ὥστε μὲ διαψεύδετε;».

Ἔβγαλε τὸ πιστόλι, τὸ στήριξε στὸ μέτωπο τοῦ νεαροῦ ποὺ εἶχε παγώσει ἀπὸ τὸν φόβο του καὶ τράβηξε τὴ σκανδάλη. Τὸ αὐτοσχέδιο πιστόλι ἔπαθε ἀφλογιστία, ὁπότε ὁ μικρὸς δολοφόνος κάτι διόρθωσε καὶ ξαναπίεσε τὴ σκανδάλη.

Τὸ θύμα του ἔμεινε στὸν τόπο, ἐνῶ ἡ κοπέλλα ποὺ συνόδευε ἔπαθε νευρικὸ κλονισμὸ καὶ νοσηλεύεται στὴν κλινική.

Ὁ δολοφόνος καὶ ὁ φίλος του τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων δὲν ἀνακοινώθηκαν ἀπὸ τὴν ἀστυνομία λόγω τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας τους τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια μετὰ τὴν ἐπίθεση, ἀλλὰ οἱ ἀστυνομικοὶ κατάφεραν νὰ τοὺς ἀνακαλύψουν, ὕστερα ἀπὸ πληροφορίες ποὺ εἶχαν ἀπὸ πληροφοριοδότες τους στὸν ὑπόκοσμο τοῦ Χάρλεμ, ὅπου οἱ δύο νεαροὶ διαμένουν.

«Εἶναι προκλητικὸς καὶ δὲ δείχνει καμιὰ μεταμέλεια» εἶπε ἕνας ντετέκτιβ γιὰ τὸν μικρὸ δολοφόνο, τοῦ ὁποίου τὸ ποινικὸ μητρῶο ἀρχίζει πρὶν ἀπὸ τέσσερα χρόνια, δηλαδὴ ὅταν ἦταν 9 χρονῶν καὶ ἀναφέρει μιὰ ληστεία μιὰ «παρὰ φύσιν» σεξουαλικὴ πράξη σὲ βάρος μιᾶς μικρῆς 10 χρονῶν καὶ τρεῖς κατηγορίες γιὰ διασμό!

Ὁ ἡρώων ὀλυμπιονίκης στὸ καλλιτεχνικὸ πατινὰζ Ντὶκ Μπάτονς ἔκανε τὸν περίπατό του στὸ Σέντραλ Πὰρκ κάποιο βραδάκι, ὅταν μιὰ συμμορία 10 παιδιῶν ἄρχισε νὰ ἐπιτίθεται μὲ ξύλα καὶ ἀλυσίδες ποδηλάτων ἐναντίον ὅλων τῶν περιπατητῶν τοῦ πάρκου, ἀδιακρίτως. Ἦταν σὰν νὰ τοὺς εἶχε πιάσει ὁμόκ.

Ὁ Μπάττονς 48 ἐτῶν, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πέντε ἄνδρες ποὺ τὰ παιδιὰ τοὺς ἄνοιξαν τὰ κεφάλια ἀπὸ τὰ χτυπήματα. Οἱ τέσσερις ἄλλοι νοσηλεύονται ἀκόμη σὲ νοσοκομεῖα. Τὰ παιδιὰ ἐξαφανίστηκαν ἀμέσως κι' οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν μπόρεσαν ἀκόμη νὰ τὰ βροῦν.

Κοντὰ στὸ Ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας βρέθηκαν τὰ κομμάτια ἀπὸ τὰ πτώματα τῶν δύο ἀλκοολικῶν.

Ἕνας ἄλλος ἀλκοολικὸς δήλωσε στὴν ἀστυνομία ὅτι οἱ «συνάδελφοί» του εἶχαν ἀναγκασθεῖ μὲ τὴ βία ν' ἀκολουθήσουν μιὰ ὁμάδα ἀπὸ 19 παιδιὰ ποὺ τοὺς ἀπείλησαν μὲ περίστροφα.

Τὰ ἐγκλήματα αὐτὰ ἀνησυχοῦν τὶς ἀρχὲς καὶ τοὺς εἰδικοὺς στὴν παιδικὴ ἐγκληματικότητα γιατὶ δείχνουν «σκληρότητα ποὺ δύσκολα βρίσκεται σὲ μεγάλους ὀλοφόνους».

Ὅπως, δήλωσε ψυχίατρος τοῦ Πανεπιστημίου Κολούμπια, στὰ παιδιὰ αὐτά, λόγω τῆς νεαρῆς ἡλικίας τους, δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀναπτυχθεῖ οἱ ἀνασχέσεις ποὺ κάνουν ἀκόμη καὶ τὸν πιὸ σκληρὸ ἐγκληματία νὰ διστάζει πρὶν ἐνεργήσει.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΑΘΛΟΣ

θὰ γεννηθεῖ τὸ πρῶτο "παιδὶ τοῦ σωλήνα,,

σὲ λίγες ἑβδομάδες

Μετὰ ἀπὸ πειράματα 20 ἐτῶν

Ο